Dosarul nr. 2-19823/2022 /2-22132220-12-2-09092022/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 iunie 2024 mun.Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru),
Judecător Angela Ciubotaru,

soluționînd în procedura cererilor cu valoare redusă, unipersonal,

după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate pîrîtului, care referință n-a depus,

în baza materialelor anexate la dosar,

cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „DEBIT LEX” SRL împotriva lui CHIRCO ION cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare,

C O N S T A T Ă :

La data de 07.09.2022 „DEBIT LEX” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui CHIRCO ION cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la **19 iulie 2021** între OCN „MCP FINANCE” SRL și „DEBIT LEX” SRL a fost încheiat contractul de cesiune, iar despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pîrît, acesta a fost informat prin scrisoare recomandată.

A menționat reclamantul că, temei juridic de încasare a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00621A0000284, din **24 aprilie 2021**, prin care împrumutătorul OCN „MCP FINANCE” SRL a oferit un împrumut sub formă de mijloace bănești cu dobândă, în sumă de 6550 lei, împrumutatului CHIRCO ION, pe un termen de 6 luni de zile, pentru nevoi personale. Părțile au convenit de comun acord că dobânda împrumutului va fi de 3955,52 lei, iar comisionul pentru acordarea împrumutului va constitui 327,50 lei, în conformitate cu prevederile pct. 3.8 din contract, fiind stabilit și graficul lunar de rambursare a împrumutului, comisionului și a dobânzii.

A comunicat reclamantul, că în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată, pîrîtul, în mod abuziv a încălcat clauza contractuală prevăzută de pct. 3.8 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursarea împrumutului, menționând că, pîrîtul deși a semnat contractul de credit nebancar în

temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile până în prezent, nu a achitat niciun leu.

A informat reclamantul că, potrivit pct. 3.3.6 din contractul de credit nebancar cu dobânda pentru consumatori, părțile au convenit de comun acord asupra faptului că în cazul neachitării de către pârât a împrumutului, dobânzii aferente în conformitate cu graficul de rambursare și a altor plăți prevăzute de contract, sumele respective se transformă în datorii și pentru ele sunt aplicate penalități în valoare de 1%, din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere a rambursării.

A precizat că, până la depunerea acțiunii pârâtul a achitat 3285,80 lei la corpul creditului, 1989,04 lei dobânda, 327,50 lei comision și 511,01 lei penalitate, iar la situația din 18.04.2022, pîrîtul are înregistrată o restanță la plată de -237 de zile, iar penalitatea pîrîtului se cifrează la suma de -9535,79 lei, însă reclamantul solicita doar încasarea sumei de -1755 lei.

Astfel, reținând practica judiciară invocată în explicații scrise depuse ulterior înaintării acțiunii, în temeiul prevederilor articolelor 10, 823 alin. (1), 826 alin. (1), 827 alin. (2), 1247 alin. (1), 1247 alin. (1), 1249 Cod civil, *solicită reclamantul,* încasarea de la CHIRCO ION, a sumei de 3264,20 lei cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, 1967,42 lei dobânda de întârziere, 1755 lei penalitatea, precum și cheltuieli de judecată: taxa de stat 270 lei, cheltuieli de asistență juridică 2000 lei, cheltuieli de corespondență 6,95 lei, iar în total suma de 9263,57 lei.

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, instanța a dispus comunicarea actelor de procedură pârâtului, la adresa indicată în buletinul de identitate și în Registrul de stat al populației (datele căruia sunt accesibile prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor).

Referința pârâtul nu a depus.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de „DEBIT LEX" SRL împotriva lui CHIRCO ION cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare, pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art.5 alin. (1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Potrivit prevederilor art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă ***este scrisă***. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În baza art. 130 alin. (1) și (3) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească *apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii* și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Potrivit art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

În conformitate cu art. 774 Cod civil, (1) în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. (2) Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. (3) Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 1247 alin. (1) din Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost

stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului.

Conform art. 1249 Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu-şi respectă obligaţiile privind garantarea restituirii bunului, împrumutătorul poate cere restituirea lui imediată şi a dobînzii aferente.

La caz, din înscrisurile anexate la dosar, s-a constatat că, la **24 aprilie 2021** a fost încheiat un contract de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00621A0000284, prin care împrumutătorul OCN „MCP FINANCE" SRL a oferit un împrumut sub formă de mijloace băneşti cu dobândă, în sumă de 6550 lei, împrumutatului CHIRCO ION, pe un termen de 6 luni de zile, pentru nevoi personale. /f.d.15-16/

La fel, s-a constatat că, la data de **19 iulie 2021**, între OCN„MCP FINANCE" SRL /cedent/ și SRL„DEBIT LEX" /cesionar/, a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor nr. 1.

Potrivit pct. 1.1. din contractul de cesiune, obiectul prezentului contractului constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță **împotriva debitorilor săi**.

Conform pct. 1.2, al aceluiași contract, cedentul a cesionat creanțe în faza prejudiciară.

Potrivit pct. 1.3., din contractul menționat supra, „debitor" – este o persoana fizică, care **a beneficiat** de credit/credite nebancare acordate de Cedent în temeiul contractelor încheiete, conform legii și înțelegerii părților, și care **nu și-a îndeplinit obligația** contractuală de plată la scadențele și termenele convenite.

Potrivit pct. 1.4., din contractul de cesiune, cedentul cesionează, iar cesionarul
preia toate drepturile de creanță ale cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care **rezultă din contractele de creditare încheiate** de către cedent **cu clienții săi** și care **au datorii neachitate** față de cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit.

În conformitate cu pct. 1.5., din contractul de cesiune, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona toate creanțele, **integral scadente, dar nu parțial**. Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă cedentul rămâne în dispoziția și altor creanțe împotriva aceleiași persoane.

Iar potrivit pct. 2.1., cesionarul se obligă să achite cedentului prețul cesiunii conform anexei nr. 1.

Totodată, conform art. 823 Cod civil, **o creanţă transmisibilă şi sesizabilă** poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Potrivit art. 826 alin. (1), titularul **unei creanțe** o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.

Iar potrivit art. 827 alin.(1-2), drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Din sensul normelor legale enunțate supra, poate fi cesionată de titular **doar o creanță transmisibilă și sesizabilă**, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor, iar cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță. Dreptul este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit.

Astfel, cesiunea de creanţă – este o operaţiune juridică, prin care **dreptul de creanţă** sau datoria din conţinutul unui raport obligaţional s**e transmite de la una dintre părţi la o terţă persoană**.

La caz, judecătorul reține că, contractul de cesiune a creanței este datat cu **19 iulie 2021**, fiind **încheiat ulterior** semnării contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00621A0000284 din **24 aprilie 2021**, însă la momentul încheierii contractului de cesiune, contrar art. 823 alin.(1) din Cod Civil și pct. 1.5 din contractului de cesiune nr. 1 din 19.07.2022, OCN„MCP FINANCE" SRL la data încheierii contractului de cesiune, ***n-a avut o creanța sesizabilă și integral scadentă***, ***dar nu parțial*** față de CHIRCO ION

Respectiv, prin interpretarea normelor legale relevante indicate supra, rezultă cert că, cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte

drepturi decât cele pe care le avea. El dobîndește drepturile de creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului în momentul cesiunii.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei, nu se deduce, faptul că creanța debitorului a devenit integral scadentă, **dar nu parțial**, potrivit pct. 1.5. al contractului, or comform calculului de rambursare a creditului, ultima rată urma să fie efectuată la data de **24.10.2021**. /f.d.15/

Or, dreptul de creanță transmis prin contractul de cesiune **la data de 19.07.2021 era insesizabil**, or prevedea dreptul de creanță parțial scadentă, dar nu integral, contrar pct. 1.5, care nu putea fi transmisă în sensul prevederilor art. 823 Cod civil.

Astfel, se reține că reclamantul, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță, n-a justificat și nici n-a administrat probe concludente şi admisibile, în sensul art.118 alin.(1) în coroborarea cu art.121-122 CPC, pretențiile înaintate.

Chiar dacă, reclamantul susține, că „*obiectul contractului de cesiune se referă atât la creanțele deținute la momentul încheierii sale cât şi cele viitoare*", acesta omite, că potrivit contractului la care acesta face referire, obiectul contractului- constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului **a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi**. /pct. 1.1./, iar în sensul pct. 1.5. al contractului de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona toate creanțele, **integral scadente, <u>dar nu parțial</u>**.

În sensul prevederilor contractuale, pentru a fi cedat dreptul de creanță **integral scadentă, <u>dar nu parțial</u>**, acest drept urmă să existe, cea ce la caz nu s-a dovedit.

Însă, la caz, la data încheierii contractului de cesiune nr. 1 din 19.07.2021, OCN„MCP FINANCE" SRL **nu avea o creanță valabilă, sesizabilă și integral scadentă, dar nu parțial,** față de CHIRCO ION, iar ca urmare semnarea actului de predare-primire nr. 1 la anexa nr. 1/39 din 18.04.2022 la contractul de cesiune a creanțelor nr. 1 din 19.07.2021 (parte a contractului de cesiune a creanțelor), nu poate fi un temei pentru admiterea acțiunii, reieșind din faptul că în sensul contractului de cesiune, OCN „MCP FINANCE" SRL la data de 19.07.2021 nu avea o creanță valabilă, sesizabilă, transmisibilă și integral scadentă, *dar nu parțial*, față de CHIRCO ION.

Iar dacă aceasta /creanța/ a devenit integral scadentă ulterior, părțile a contractului de cesiune /OCN „MCP FINANCE" SRL și „DEBIT LEX" SRL/, în

condițiile prevăzute de legislație pertinentă, au avut posibilitate de a încheia contractul corespunzător, care urma să producă efectele asupra acesteia, ceea ce la caz lipsește.

Distinct de cele relatate, judecătorul reține, că din conținutul acțiunii și înscrisurile anexate, reclamantul pretinde încasarea din contul pârâtului a sumei de 3264,20 lei cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, 1967,42 lei dobânda de întârziere, 1755 lei penalitatea, precum și cheltuieli de judecată: taxa de stat 270 lei, cheltuieli de asistență juridică 2000 lei, cheltuieli de corespondență 6,95 lei, iar în total suma de 9263,57 lei, pretenție înaintată de „DEBIT LEX" SRL **în calitate de cesionar**.

Totodată, prezentul contract de cesiune a creanțelor are caracter oneros /pct. 2.1./, motiv pentru care intrarea în vigoare a acestuia urmează a fi probată prin confirmarea achitării de către cesionar a valorii cesiunii, efectuată în beneficiul cedentului.

Concluzia enunțată rezultă și din dispozițiile articolelor 175, 176 Cod civil, ce reglementează activitatea persoanelor juridice cu scop lucrativ și instituie interdicția donației între acestea.

Astfel, reiese că nici reclamantul/„DEBIT LEX" SRL/, nici cedentul /OCN„MCP FINANCE" SRL/, fiind persoane juridice cu scop lucrativ, nu sunt îndreptățite să realizeze o cesiune cu titlu gratuit, motiv pentru care înaintarea de către reclamantul a acțiunii privind exercitarea drepturilor asupra creanțelor dobândite în urma pretinsei cesiuni în speță, urmează a fi confirmată de dovada achitării creanței în vederea confirmării intrării în vigoare /producerii efectelor/ a contractului de cesiune.

Prin urmare, lipsa la materialele cauzei a probelor ce ar confirma achitarea de către reclamant a valorii pretinsei cesiuni realizate în beneficiul acestuia, denotă inexistența cadrului probator ce ar confirma preluarea de fapt, în urma cesiunii realizate în beneficiul reclamantului, a creanței pretinse de la CHIRCO ION, fapt ce denotă inexistența dreptului reclamantului de a pretinde executarea silită de la CHIRCO ION a creanței respective.

Astfel, chiar dacă, în accepțiunea reclamantului, acesta are dreptul de a pretinde la încasarea din contul pârâtului a unei sume de bani în baza contractului de cesiune, prin hotărârea judecătorească, în vederea executării silite a acesteia, acesta omite, că nu a probat nici într-un fel acest drept al său pretins a fi lezat.

Ca urmare, reieșind din probele anexate la dosar, raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cauzei nominalizate, întru evitarea admiterii unei soluții arbitrare și neîntemeiate, ținând cont de faptul că prin lege

este interzisă procedura de cesionare a unor creanțe inexistente, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de „DEBIT LEX” SRL împotriva lui CHIRCO ION cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare, deoarece contrar art. 823 alin.(1) din Cod Civil și pct. 1.5 din contractului de cesiune nr. 1 din 19.07.2022, OCN„MCP FINANCE” SRL la data încheierii contractului de cesiune, n-a avut o creanța sesizabilă și integral scadentă, dar nu parțial față de CHIRCO ION.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată judecătorul reține.

În conformitate cu art. 82 CPC cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 alin. (1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora și se eliberează copii de pe documente din dosar.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de judecată a intentat prezentul proces civil la cererea reclamantului, cererea de chemare în judecată s-a impus cu taxă de stat, fapt confirmat prin ordinul de încasare în numerar./f.d.2/

Conform art. 90 lit. i) din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistența juridică.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din considerentele că acțiunea a fost respinsă, judecătorul, reieșind din art. 94 alin.(1) CPC conchide de a respinge pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată, urmând soarta solicitării principale.

În conformitate cu prevederile art. art. 26, 94, 236-241, 243, 276^2-276^4, 357 CPC, judecătorul,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de „DEBIT LEX” SRL împotriva lui CHIRCO ION cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare, deoarece contrar art. 823 alin.(1) din Cod Civil și pct. 1.5 din contractului de cesiune nr. 1 din 19.07.2022, OCN„MCP FINANCE” SRL la data încheierii contractului de cesiune, n-a avut o creanța sesizabilă și integral scadentă, dar nu parțial față de CHIRCO ION.

Participanții procesului sunt în drept să solicite hotărîrea integrală în termen de 30 zile. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Dispozitivul hotărîrii judecătorești se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecătorul Angela CIUBOTARU